

List pasterski
Arcybiskupa Metropolity Poznańskiego
przed uroczystością koronacji wizerunku Matki Bożej Literackiej w Buku

Umiłowani Archidiecezjanie, Bracia i Siostry!

W dzisiejszą niedzielę Ewangelia ukazuje nam Pana Jezusa jako Dobrego Pasterza, który „woła swoje owce po imieniu” (J 10,3). Ta postać Pasterza uświadamia nam, że Pan Bóg nas bardzo kocha. On doskonale nas zna, wie o naszych cierpieniach i radościach, upadkach i wzlotach. Zawsze nam towarzyszy i nigdy o nikim nie zapomina.

Wyrazem Jego boskiej miłości jest dar w postaci Maryi, Matki Jezusa. W najstraszniejszej godzinie dziejów – kiedy wydawało się, że zło definitywnie zwyciężyło – umierający na krzyżu Syn Boży dał umiłowanemu uczniowi Maryję za jego duchową Matkę. W ten sposób stała się Ona jednocześnie Matką wszystkich umiłowanych uczniów i uczennic Jezusa, Matką każdego z nas, Matką Kościoła.

Od najdawniejszych czasów chrześcijanie są tego świadomi i przyzywają orędownictwa Maryi. Doświadczenie wiary poucza nas, że odwoływanie się do Jej wstawiennictwa można wiele u Boga wyprosić. Szczególnymi miejscami, w których to się dokonuje są sanktuaria z łaskami słynącymi wizerunkami Matki Bożej.

Takie miejsca znajdują się także a terenie naszej Archidiecezji Poznańskiej. Jednym z nich jest diecezjalne sanktuarium w Buku. Tam – w świątyni parafialnej pw. św. Stanisława Biskupa i Męczennika w głównym ołtarzu – znajduje się otoczony szczególnym kultem mieszkańców miasta, parafii i regionu obraz Maryi zwany Matką Bożą Literacką.

Historia

Początki Jej kultu w Buku sięgają XIV wieku. Kroniki podają, że w roku 1576 istniało tam „Bractwo Literackie”, które opiekowało się cudownym obrazem. To właśnie od tego bractwa pochodzi przydomek nadany cudownemu wizerunkowi. W 1698 roku ówczesny biskup diecezji – po wysłuchaniu opinii specjalnej komisji – potwierdził nadprzyrodzony charakter łask wypraszaných przed bukowskim obrazem oraz prawdziwość cudów doznawanych tam przez wiernych za przyczyną Maryi.

Bolesna historia rozbiorów – rugowanie polskości oraz systematyczne niszczenie religijności Polaków – doprowadziły do stopniowego zaniku pielgrzymek i pomniejszenia kultu. Jednakże – po odzyskaniu niepodległości i odrestaurowaniu cudownego obrazu w 1934 roku – został on ponownie uroczysto wprowadzony do bukowskiej świątyni. Wtedy też zrodziła się myśl o jego koronacji, która jednak nie doszła do skutku z powodu śmierci ówczesnego proboszcza oraz wybuchu wojny. Pod koniec walk – w 1945 roku – wycofujące się z Buku oddziały wojsk niemieckich podpaliły kościół. Razem z kościołem spłonął wówczas także obraz, skutkiem czego w sanktuarium znajduje się dzisiaj jego kopia. Fakt ten przyczynił się do odrodzenia kultu, o czym świadczą przybywający do świątyni pielgrzymi oraz świadectwa otrzymywanych przez nich łask.

Mając na względzie dobro duchowe wiernych oraz dostrzegając z wdzięcznością macierzyńską opiekę Najświętszej Maryi Panny nad Bukiem, archidiecezją i Kościołem w Polsce, pragniemy w najbliższym czasie dokonać uroczystej koronacji wizerunku Matki Bożej Literackiej.

Koronacja

Zwyczaj wieńczenia królewską koroną obrazu Najświętszej Maryi Panny jest przejawem szczególnej czci dla wizerunku Bogarodzicy. Koronacja nie jest tylko zewnętrznym obrzędem mającym na celu nadanie splendoru danemu sanktuarium. Wręcz przeciwnie, jest ona ważnym wydarzeniem, poprzez które – jako wspólnota Kościoła – pragniemy jeszcze ściślej związać się z naszą niebieską Matką.

Maryja – podobnie jak każdy z nas – jest stworzeniem Bożym, które wszystko zawdzięcza Stwórcy. Bóg uczynił Ją jednak najpotężniejszą osobą, przez którą postanowił przeprowadzić swoje największe dzieła. Dlatego – jak nauczał świątobliwy kapłan poznański, ks. Marian Piątkowski – „Jeżeli Bóg uczynił Maryję tak wielką i piękną i wprowadził Ją tak głęboko w dzieło zbawcze, w życie Kościoła i każdego z nas, uczynisz bardzo mądrze, gdy postarasz się z Nią związać jak najściślej” (*ABC osobistego oddania się Maryi*).

Koronacja jest więc najpierw wyznaniem wiary: „Poprzez ten obrzęd wierni wyznają, że Najświętsza Dziewica, z ciałem i duszą wzięta do niebieskiej chwały, słusznie uważana jest za Królową i pod tym tytułem bywa wzywana, jako że jest Matką i Współtowarzyszką Chrystusa Króla Wszechświata, który swoją bezcenną krwią nabył jako dziedzictwo wszystkie narody” (*Ceremoniał liturgicznej posługi biskupów*, 1049).

Koronując obraz, poddajemy się jednocześnie królewskiej władzy Matki Bożej, która nie jest panowaniem w rozumieniu ziemskim, lecz pokorną służbą Synowi. W Ewangeliach zapisano tylko jedno polecenie, jakie wydała Maryja: „Zróbcie wszystko, cokolwiek [Syn mój] wam powie” (J 2,5). To królewskie polecenie trwa przez wieki i ustawicznie zachęca nas do nawrócenia i pełnienia woli Bożej. W królowaniu Maryi chodzi bowiem w istocie o królowanie Boga w ludzkich sercach.

Dokonując koronacji wyrażamy również pragnienie, aby Matka Boża miała realny wpływ na nasze życie. Jako prawdziwa Matka jest Ona czuła, troskliwa i delikatna. Jest też pierwszą naszą wychowawczynią. Intuicyjnie wyczuwa najdrobniejsze potrzeby swoich dzieci i potrafi im zaradzić. Jako Królowa z kolei ma wielką moc. Źródłem tej mocy nie jest Ona sama, ale Jej Syn, Jezus Chrystus. Kiedy więc wzywamy Jej wstawiennictwa, ostatecznym adresatem naszych modlitw nie jest Najświętsza Maryja Panna, Ona staje się uczestniczką naszych modlitw, modląc się do Syna razem z nami.

Koronacja jest wreszcie zapowiedzią chwały, jaka czeka wszystkie dzieci Boże w niebie. Kiedy przybывamy do zwieńczonego koronami wizerunku Matki Bożej, możemy wznieść nasz wzrok ponad codzienne cierpienia i smutki i doświadczyć prawdziwej nadziei. Naszym celem bowiem nie są ziemskie utrapienia, ale królewska chwała nieba, w której – jako pierwsza z ludzi – znalazła się Maryja i do której Ona potrafi nas bezpiecznie poprowadzić.

Zaproszenie

Kochani Siostry i Bracia! Koronacja cudownego wizerunku Matki Bożej Literackiej będzie miała miejsce w Buku na stadionie miejskim dnia 10 września 2017 roku. Będzie to obrzęd na prawie diecezjalnym, z użyciem koron poświęconych przez papieża Franciszka na Jasnej Górze w lipcu 2016 roku.

Uroczystość ta jest bardzo ważna nie tylko dla bukowskiej parafii, ale dla całej Archidiecezji Poznańskiej. Już dzisiaj zapraszam duszpasterzy i wiernych do udziału w tym wielkim święcie. Zjednoczmy się w szacunku i czci dla Maryi, naszej duchowej Matki.

W oczekiwaniu na ten moment, zachęcam wszystkich – tak wspólnoty parafialne jak i poszczególne osoby i rodziny – do pielgrzymowania do sanktuarium w Buku. Chciejmy prosić Boga Wszechmogącego, aby podniósł akt koronacji cudownego wizerunku przyczynił się do wzrostu maryjnej pobożności, aby pomnożył wiarę i zawierzenie naszej niebieskiej Matce.

Matce Bożej Bukowskiej powierzam wszystkie parafie Archidiecezji Poznańskiej, ruchy i stowarzyszenia, rodziny, młodzież, dzieci oraz osoby samotne i chore. W szczególny sposób polecam małżeństwa, które przed Jej wizerunkiem proszą o upragniony dar potomstwa.

W dzisiejszą Niedzielę Dobrego Pasterza upraszam u Boga – wraz Wami – liczne i święte powołania kapłańskie, zakonne i misyjne.

Oddając Matce Bożej każdą i każdego z Was, z serca błogosławię.

+ Stanisław Gądecki
Arcybiskup Metropolita Poznański

Poznań, dnia 6 maja 2017 roku.